

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Silvie Jakubková		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Grafický design		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2019/2020
Název práce	VIZUÁLNÍ KOMUNIKACE V POHŘEBNICTVÍ		
Oponent práce	MgA. Dušan Wolf		

Zajímavá a nepochybně široká (dostupná) informační báze ke zvolenému tématu je autorkou poněkud nejasně uspořádána a pozorný čtenář si nemůže nepovšimnout chybějících či nevhodně řazených údajů.

Bez podstatnějšího důvodu jsou tak před křesťanská (resp. světská) pohřebiště předřazena pohřebiště židovská, přičemž jádro teoretické práce je zaměřeno na pohřební kulturu z profánního pohledu. Závažnější pochybení však vidím v nejasném klíči výběru křesťanských, resp. světských míst posledního odpočinku. V obsahu tak absentuje jakákoliv informace o Vyšehradském hřbitovu resp. Slavínu (kapitola Umění náhrobků po roce 1800), mimo autorčinu pozornost se dostala i mimořádně osobitá stavba z 20. let 20. stol. - Pardubické krematorium podle návrhu arch. Pavla Janáka. V kontextu tématu práce by bylo vhodné alespoň poznamenat, že s Janákem, mimo jiné spolupracoval významný pražský projektant Ing. František Mencl (při projektu Libeňského mostu), který byl zároveň významným exponentem spolku Krematorium (pozdějšího Spolku přátel žehu) s důležitým vlivem na vývoj prvních krematorií na našem území – Moravská Ostrava (Vlastislav Hofman 1922-1925) a České Budějovice (1924-1925).

Vizuální kultura krematorií a kolumbárií je ostatně téma pro samostatnou kapitolu, a to včetně příkladů současných realizací (např. nové kolumbárium v Pardubicích nebo kolumbárium v Holýšově od ateliéru VAS). Pokud by autorka rozkryla tyto souvislosti, pak by z textu bylo patrné (mimo jiné) i to, že snaha po sekularizaci kultury pohřbívání je jevem, který byl komunistickým režimem pouze adoptován a vřazen po bok dalších kolektivistických tendencí. Že je tomu tak, je právě patrné v naší současnosti – široce zastoupená kolumbária jsou logickým a důstojným řešením při narůstajícím nedostatku prostoru hřbitovů a výrazem obecného trendu „zesvětštění“ české společnosti po roce 1989.

Dále:

- Pokud autorka ve třech větách naznačuje svéráz romské funerální estetiky, čekáme, že sdělení doplní alespoň o obrazové ukázky. Více se však o tomto bezpochyby zajímavém fenoménu nedozvíme.
- Věnovat současným (vizuálním) trendům českých hřbitovů tři strany není vzhledem ke koncepci práce adekvátní. Vybrané ukázky neilustrují dostatečně realitu, a to především v oblasti funerální architektury a plastiky. Mimochodem – v kapitole Lesní hřbitov chybí alespoň zmínka o budově zlínského krematoria, která patří mezi významné poválečné stavby Zlína (arch. Čančík, 1970-1978).

- Graficky upravená teoretická část obsahuje chyby a překlepy v textu (FUNERÁLNÍ - FUNEBRÁLNÍ, str. 22 špatné uvozovky, str. 31, 70, 71) a především pak úzké sloupce se zarovnáním do bloku vedoucí k děrám v textu (dělení slov...). Vtipný je hřbet vazby (mech), celek zpracování však i tento roztomile bizarní detail sráží (textilní předsádka, nevhodný papír bloku, chaos výtvarných technik na ploše přední desky knihy.

Kladně hodnotím snahu autorky zpracovat v rámci grafického designu prozatím opomíjené téma, je však třeba poukázat i na obsahovou a formální nevyrovnanost.

Návrh klasifikace C – D dobře - uspokojivě.....

V(e)Zlíně..... dne31.8.2020.....

.....

podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------